

Tăind în echilibrul dintre har și credință

*Combinând cele două forțe puternice
pentru a primi de la Dumnezeu*

ANDREW WOMMACK

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books
Baia Mare
2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WOMMACK, ANDREW

Tăind în echilibrul dintre har și credință : combinând cele două forțe puternice pentru a primi de la Dumnezeu / Andrew Wommack ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Baia Mare : Gold Books, 2024

ISBN 978-630-6622-18-4

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original: *Living in the Balance of Grace and Faith: Combining Two Powerful Forces to Receive from God* © Copyright 2009 by Andrew Wommack Ministries, Inc.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books. Dacă nu este specificat altfel, toate citatele biblice sunt preluate din traducerea Fidela 2015 a Bibliei (BTF2015).

NTRL (Noua Traducere în limba română a Bibliei).

KJV - traducere liberă din versiunea în limba engleză a Bibliei King James.

Trăind în echilibrul dintre har și credință - Andrew Wommack

Copyright © 2024 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Corectura: Manuela Daniela Rus

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

ISBN: 978-630-6622-18-4

Cuprins

Introducere	7
CAPITOLUL 1 Sodiu și clorură	9
CAPITOLUL 2 Este Dumnezeu suveran?	19
CAPITOLUL 3 Voia lui Dumnezeu	31
CAPITOLUL 4 Toate lucrurile lucrează împreună pentru bine	43
CAPITOLUL 5 Nu Dumnezeu este problema ta	53
CAPITOLUL 6 Răspunsul credinței	59
CAPITOLUL 7 Făcându-L pe Dumnezeu să acționeze	71
CAPITOLUL 8 Oferit deja	83
CAPITOLUL 9 Crede și primește	93
CAPITOLUL 10 Pornește și acordează-te	103
CAPITOLUL 11 Deschide-ți ochii	113
CAPITOLUL 12 Aceeași putere	123
CAPITOLUL 13 Amestecat cu credință	133
CAPITOLUL 14 Dumnezeu a anticipat	143
CAPITOLUL 15 Străduiește-te să te odihnești	153
CAPITOLUL 16 Înțelegând dragostea lui Dumnezeu	163
CAPITOLUL 17 Necondiționat	173
CAPITOLUL 18 Ești eligibil!	185
CAPITOLUL 19 Iertat	193
CAPITOLUL 20 Religie sau relație?	201
Versete despre har și credință	209

Introducere

Echilibrul dintre har și credință este un adevăr fundamental important. Indiferent dacă ești conștient sau nu, te confrunți cu aceasta în fiecare zi.

Trupul lui Cristos este împărțit practic în două grupuri: cei care pun accent pe har (partea lui Dumnezeu) și cei care pun accent pe credință (partea noastră).

Un grup spune că totul depinde în întregime de Dumnezeu. Celălalt grup spune că există multe lucruri pe care trebuie să le facem noi. Ambele susțin că celălalt grup greșește în totalitate.

La nivel personal, putem formula această problemă în diverse moduri, dar totul se reduce la întrebările următoare: „Care parte este responsabilitatea lui Dumnezeu și care parte este a mea? Ce trebuie să fac eu?”

Biblia ne învață în mod clar un echilibru între har (partea lui Dumnezeu) și credință (partea noastră). Pe măsură ce îți deschizi inima pentru a primi Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul are câteva adevăruri transformatoare pe care vrea să ți le împărtășească.

Capitolul 1

Sodiu și clorură

Putem să ne familiarizăm atât de mult cu un anumit pasaj din Scriptură, încât să nu știm cu adevărat ce spune. Nu îi mai acordăm atenție, pentru că a devenit atât de obișnuit pentru noi. Efeseni 2:8-9 a devenit un astfel de pasaj pentru mulți credincioși.

Fiindcă prin har sunteți salvați, prin credință; și aceasta nu din voi înșivă, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se fălească nimeni.

Aici sunt revelate câteva adevăruri profunde, unul dintre acestea fiind faptul că suntem mântuiți prin har, prin credință.

Trupul lui Cristos este împărțit practic în două grupuri: cei care pun accent pe har (cea ce face Dumnezeu) și cei care pun accent pe credință (cea ce facem noi).

Un grup spune că totul depinde în întregime de Dumnezeu. Ei spun: „Totul este determinat de suveranitatea lui Dumnezeu. Ceea ce alege El”. Celălalt grup spune: „Nu, trebuie să faci ba una, ba alta”. Cei care predică responsabilitatea omului spun în mod normal că cei care spun că totul depinde de Dumnezeu greșesc în totalitate. Cei care predică faptul că totul depinde de Dumnezeu dau învățătură împotriva celor care spun că omul are o oarecare responsabilitate în această chestiune.

Poate că tu exprimi această problemă în mod diferit, dar totul se reduce la întrebarea: „Eu ce fac – care este partea lui Dumnezeu și care este partea mea?” Cuvântul lui Dumnezeu ne învață în mod clar un echilibru între har și credință.

S-a arătat tuturor oamenilor

Chiar dacă trupul lui Cristos se împarte de regulă în două tabere – una pune accentul pe ceea ce trebuie să facă Dumnezeu și cealaltă pune accentul pe ceea ce trebuie să facem noi – Efeseni 2:8-9 spune că noi suntem mântuiți prin har, prin credință. Noi nu suntem mântuiți numai prin har sau numai prin credință.

Acum, ca să fim corecți din punct de vedere tehnic, există o paranteză în ultima parte a versetului din Efeseni 2:5, care spune:

...prin har sunteți salvați.

Eu nu susțin că este greșit să spunem că suntem mântuiți prin har, dar tehnic vorbind, nu ne mântuiește doar harul. Este foarte important să înțelegem acest subiect. Dumnezeu a făcut foarte multe pentru noi prin har, dar pentru ca noi să primim ceea ce a făcut El trebuie să existe un răspuns pozitiv din par-

tea noastră, adică ceea ce Biblia numește „credință”. Trebuie să existe o combinație între har și credință.

Nu ești mântuit numai prin har.

Fiindcă harul lui Dumnezeu care aduce salvarea s-a arătat tuturor oamenilor.

Tit 2:11

Harul este ceea ce face Dumnezeu pentru tine. Este partea Lui. Este ceva ce a fost făcut pentru tine înainte ca tu să exiști. Harul nu are nimic de-a face cu tine. Prin definiție, harul este „favoare nemeritată, necâștigată, neîndreptățită”. Dacă harul este ceva ce face Dumnezeu și dacă mântuiește doar harul, atunci fiecare persoană ar fi mântuită, deoarece Tit 2:11 ne dezvăluie faptul că harul lui Dumnezeu care aduce salvarea s-a arătat tuturor oamenilor.

Harul lui Dumnezeu

Harul lui Dumnezeu este același față de toți. Dumnezeu a fost exact la fel cu fiecare persoană care a trăit vreodată. Poate că te întrebi: *Atunci, de ce cutare a fost vindecat și eu nu? De ce l-a atins Dumnezeu pe el și nu pe mine?* Problema este că, atunci când vezi ceva întâmplându-se, tu crezi că Dumnezeu a făcut ceva sau i-a oferit acelei persoane ceva ce nu ți-a oferit și ție. Harul lui Dumnezeu este același față de toată lumea, deoarece el nu se bazează pe ceea ce faci tu și nu este legat de aceasta. Prin har, Dumnezeu a adus deja mântuirea fiecărei persoane de pe fața pământului (Tit 2:11).

Acest lucru nu este înțeles de obicei. Majoritatea oamenilor cred că performanța lor le câștigă un plus de influență și favoare pentru ca puterea lui Dumnezeu să acționeze în viața

lor. Adevărul este că, în momentul în care începi să legi binecuvântarea lui Dumnezeu – manifestarea puterii Sale în viața ta – de ceva ce ai făcut tu, pur și simplu anulezi harul. Ai făcut ca binecuvântarea și manifestarea lui Dumnezeu în viața ta să fie proporționale cu ceva ce ai făcut tu. Dacă gândești așa, înseamnă că nu înțelegi harul lui Dumnezeu.

Prin har, Dumnezeu ți-a oferit deja totul, înainte ca tu să ai nevoie. Să luam, de exemplu, mântuirea. Mulți oameni cred că trebuie să Îl rogi pe Dumnezeu să îți ierte păcatele și să Îl inviți pe Isus în inima ta pentru a primi mântuirea. Ei se roagă: „Isuse, Te rog să vii în viața mea”. Ei le spun altora: „Roagă-L pe Cristos să vină în viața ta”. Nu aceasta este mântuirea.

O non-problemă

Faptele apostolilor 16:30-31 ne oferă un exemplu biblic despre cineva care primește mântuirea. Pavel și Sila erau în închisoarea din Filipi, iar temnicerul a venit la ei și i-a întrebat:

Domnilor, ce trebuie să fac pentru a fi salvat?

Faptele apostolilor 16:30

Ei nu au răspuns spunând: „Roagă-L pe Isus să vină în viața ta” sau „Pocăiește-te de păcatele tale și nu mai fă asta și cealaltă”, ci pur și simplu au răspuns:

Crede în Domnul Isus Cristos și vei fi salvat tu și casa ta.

Faptele apostolilor 16:31

Ce să creadă? Aceasta nu înseamnă să creadă doar că Isus a existat sau că a venit.

Isus nu a murit numai pentru oamenii despre care știa că Îl vor accepta într-o zi.

Și El este ispășirea pentru păcatele noastre și nu doar pentru ale noastre, ci și pentru ale întregii lumi.

1 Ioan 2:2

Isus a murit pentru fiecare păcătos care a trăit vreodată pe pământul acesta. Și El a murit pentru păcatele noastre în urmă cu două mii de ani, cu mult înainte ca noi să le fi comis. Domnul nu așteaptă până când noi Îl rugăm: „Te rog să vii în inima mea” pentru a ne ierta păcatele. Adevărul radical este că păcatele lumii întregi sunt deja iertate.

Dumnezeu ți-a iertat păcatele înainte ca tu să exiști. Înainte să te naști chiar, toate păcatele tale au fost iertate. Dumnezeu le-a iertat înainte să fi comis vreodată un păcat. Păcatele tale sunt iertate. Păcatul nu este, de fapt, o problemă pentru Dumnezeu.

Am fost deja iertați

Nu acesta este mesajul Bisericii din zilele noastre. Biserica predică, practică faptul că de fiecare dată când păcătuiești, Îi aduci un afront lui Dumnezeu. Ei spun: „Trebuie să obții iertarea pentru acest păcat și să îl treci sub sânge înainte ca Dumnezeu să poată lucra în viața ta”. Nu aceasta ne învață Scripturile. Cuvântul dezvăluie că păcatele tale sunt iertate deja. Nu trebuie să Îl rogi pe Dumnezeu să îți ierte păcatele sau să vină în viața ta. Ceea ce trebuie să faci este să crezi Evanghelia – că Isus a venit deja, că El a murit și a iertat deja păcatele lumii.

Cineva ar putea spune: Ei bine, atunci, dacă acest lucru este adevărat, înseamnă că toată lumea este mântuită, nu?” Nu, nu este așa, pentru că numai harul nu te mântuiește. Prin har, Dumnezeu a făcut proviziile și a plătit pentru păcatele fiecă-

rei persoane. Oamenii nu vor merge în iad pentru imoralitate sexuală, omor, minciună sau furt. Toate aceste păcate au fost achitate. Păcatul care îi va trimite în iad pe oameni este păcatul unic al respingerii lui Isus ca Mântuitor personal. Iată ce ne dezvăluie Biblia în Ioan 16:

Și când vine [Duhul Sfânt], El va mustra lumea de păcat și de dreptate și de judecată.

Ioan 16:8

În versetul 9 din același capitol, Isus a explicat că păcatul pentru care Duhul Sfânt va mustra lumea este păcatul de a nu crede în Isus.

De păcat, pentru că ei nu cred în Mine.

Ioan 16:9

Biserica L-a reprezentat greșit pe Duhul Sfânt, spunând că El este aici ca să te înhațe de fiecare dată când minți, înșeli și furi. Că El te va prinde de fiecare dată când nu studiezi Cuvântul sau când faci una și nu faci alta. Propovăduirea aceasta ne-a făcut conștienți de păcat. A amplificat păcatul. Adevărul este că Isus a plătit deja prețul pentru toate acestea. Duhul Sfânt se ocupă doar de această problemă: ai crezut în Domnul Isus Cristos? Dacă L-ai făcut pe Isus Domnul tău, atunci toate păcatele tale – trecute, prezente și chiar și cele viitoare – au fost deja iertate.

Identic față de noi toți

Predicarea acestui adevăr ar face să fiu dat afară din majoritatea bisericilor. Acesta este motivul pentru care, întâlnirile pe care le țin la nivel de oraș se desfășoară de obicei într-un loc neutru, cum ar fi un hotel sau un centru de conferințe. Nu există

prea multe biserici care să mă lase să împărtășesc aceste adevăruri, pentru că sunt foarte radicale.

Păcatul a fost deja rezolvat prin har (Evrei 9,10). Deoarece a fost rezolvat deja prin har, aceasta înseamnă că nu se bazează pe faptul că Îl rogi să te ierte sau nu. Adevărul este că Dumnezeu a oferit mântuire întregii rase umane prin har.

Din nou, Tit 2:11 spune:

Fiindcă harul lui Dumnezeu care aduce salvarea s-a arătat tuturor oamenilor.

Harul lui Dumnezeu este acordat exact la fel tuturor – nu numai ție, ci fiecărei persoane de pe suprafața pământului. Lui Adolf Hitler i s-a acordat la fel de mult har ca nouă. Isus a iubit orice persoană din istoria lumii care a făcut lucruri groaznice; El a murit pentru ele și a plătit pentru păcatele lor la fel cum a făcut pentru toți oamenii care L-au primit, Îl iubesc și Îl caută. Harul lui Dumnezeu este identic față de noi toți.

Adevăr radical

Prin har, Dumnezeu a oferit deja vindecarea tuturor. Unul dintre membrii personalului meu, care lucrează la întâlnirile noastre la nivel de oraș, a fost tetraplegic. Acum, el umblă și se simte foarte bine. A fost vindecat în mod supranatural. Fiecăru-i tetraplegic i s-a acordat exact același har. Dumnezeu nu se comportă diferit față de niciunul dintre noi.

În momentul în care începi să spui: „Ei bine, de ce l-a vindecat Dumnezeu pe el? De ce a făcut Dumnezeu aceasta pentru el, dar nu a făcut-o pentru mine?” și începi să gândești în termenii aceștia, trebuie să ții cont de performanța ta. Începi să

recunoști că poate nu te-ai rugat suficient sau nu ai făcut suficient dintr-una sau din alta. Tu crezi că eșecurile tale sunt motivul pentru care nu a făcut-o Dumnezeu. Aceasta este o gândire total greșită.

Harul lui Dumnezeu este consecvent. El este la fel față de toată lumea. Dumnezeu nu este părtinitor (Rom. 2:11). El nu iubește o persoană mai mult decât pe alta. El nu i-a oferit unei persoane mai mult decât i-a oferit alteia. Prin harul Său, Dumnezeu a iertat păcatele întregii rase umane. *Harul* este ceea ce face Dumnezeu pentru noi, independent de noi. Înseamnă aceasta că toți sunt mântuiți? Nu, pentru că nu toată lumea și-a pus credința în ceea ce a făcut Dumnezeu prin har.

Înainte să exiști, înainte chiar de a avea nevoie, Dumnezeu a creat deja provizia. Înainte să te descurajezi vreodată, Dumnezeu te-a binecuvântat deja cu toate binecuvântările spirituale. El te-a copleșit deja cu dragostea Sa. Nu trebuie să Îl rogi pe Domnul să îți dea bucurie și pace, să te vindece, să te ajute să prosperi și să te mântuiască. El ți-a oferit deja totul, înainte ca tu să ai problema. Ce minunat!

Prin har, Dumnezeu a făcut deja totul. El a anticipat orice nevoie pe care ai putea să o ai vreodată și a împlinit deja toate aceste nevoi prin Cristos. Prin Isus, Dumnezeu a intervenit în treburile oamenilor. El a oferit totul, iar acest lucru s-a întâmplat cu două mii de ani în urmă. Isus nu a mai murit pentru păcatele niciunei persoane de atunci. El nu a vindecat pe nimeni din momentul în care a luat asupra Lui suferințele noastre, în urmă cu două mii de ani.

Mântuirea, vindecarea și eliberarea au fost oferite deja. Atunci când oamenii din zilele noastre aud acest adevăr și cred, dintr-o dată, ceea ce Dumnezeu a oferit deja prin har,

devine o realitate pentru ei. Amestecând credința cu Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce El a făcut deja prin har începe să se manifeste în viața lor.

Ești mântuit prin har, prin credință, nu exclusiv prin una sau prin cealaltă. Înțelegerea acestui adevăr fundamental va face o diferență uriașă în viața ta.

Otravă

Echilibrul dintre har și credință este ca sodiul și clorura. Atât sodiul, cât și clorura, sunt substanțe toxice. Dacă o iei pe oricare dintre ele separat, într-o cantitate suficientă, te va ucide. Dar dacă amesteci sodiul și clorura împreună, obții sarea, un mineral necesar pentru susținerea vieții.

Dacă nu faci altceva decât să accentuezi credința, „Trebuie să crezi și să faci ba una, ba alta”, acest lucru te va ucide din punct de vedere spiritual. Adevărata credință biblică este pur și simplu răspunsul tău pozitiv la ceea ce Dumnezeu a oferit deja prin har. Credința doar își însușește ceea ce Dumnezeu a oferit deja. Credința nu Îl determină pe Dumnezeu să se miște sau să facă ceva.

Dacă nu recunoști despre credință că este pur și simplu modul în care îți însușești și primești ceea ce Dumnezeu a oferit deja prin har, atunci legea și legalismul te va ucide. Există oameni care accentuează: „Trebuie să te rogi, să studiezi și să Îl crezi pe Dumnezeu. Trebuie să faci ceva”. Ei sunt atât de prinși de performanța lor, încât cred că „faptele” lor Îl determină pe Dumnezeu să acționeze. Ei își văd credința ca pe o rangă, care-I forțează brațul lui Dumnezeu și Îl determină să acționeze. Acest lucru dă naștere unei gândiri legaliste, care te va

distruge. O perspectivă neadecvată despre credință pune toată povara pe umerii tăi. Credința sau harul – independente una de cealaltă, neamestecate în mod corespunzător – îți pot distruge umblarea cu Dumnezeu.

Acesta este genul de context care a ieșit din bisericile anterioare pe care le-am frecventat. Credeam că trebuie să facem diverse lucruri pentru a câștiga binecuvântarea lui Dumnezeu. Nu înțelegeam că Domnul a oferit totul prin har. De fapt, aveam o mică poezie care spunea: „Mary avea un miel micuț, care ar fi devenit o oaie. Dar s-a alăturat bisericii noastre locale și a murit din lipsa somnului”. Ne speteam muncind, făcând tot felul de lucruri, crezând că performanța noastră va mișca mâna lui Dumnezeu. Între timp, mi-am dat seama că lucrurile nu stau așa. Trebuie să existe un echilibru între har și credință.

La celălalt capăt al spectrului, mulți oameni din Biserică pun accentul doar pe har, spunând: „Depinde în întregime de Dumnezeu”. Ei spun: „Dumnezeu este suveran. Se va împlini doar voia Lui. Que sera, sera. Depinde doar de Dumnezeu”. Acest gen de credință te va ucide. Personal pot să îți enumăr oameni care au murit din cauza acestei credințe. Ei așteptau pur și simplu ca Dumnezeu să îi vindece, fără să înțeleagă faptul că și ei aveau un rol de jucat în primirea vindecării.

Capitolul 2

Este Dumnezeu suveran?

Oamenii au preluat adevărul că Dumnezeu acționează independent de noi, nu pe baza performanței noastre, și au dezvoltat o învățătură denumită de obicei „suveranitatea lui Dumnezeu”. Învățătura aceasta spune că Dumnezeu acționează în mod suveran, iar noi nu avem absolut nimic de-a face cu acțiunile Sale. Această învățătură pune un accent prea mare pe har.

Ei spun că Dumnezeu este suveran și dacă aceasta este voia Lui, vei fi vindecat. Dacă nu este, vei muri. Depinde în totalitate de Dumnezeu. Unii au dus acest lucru la extreme. Există confesiuni întregi care spune că anumiți oameni sunt predestinați pentru mântuire, iar alții sunt predestinați pentru condamnare și că Dumnezeu a predeterminat acest lucru. Ei cred că nu poți face nimic în privința aceasta. Este complet la latitudinea lui Dumnezeu.

Termenii teologici pentru această tensiune între har și credință sunt *Calvinism* versus *Arminianism*. *Calvinismul* accentuează faptul că totul este complet la latitudinea lui Dumnezeu. *Arminianismul* accentuează faptul că tu ai un rol de jucat și că poți să crezi și să primești, sau să te îndoiești și să te descurci fără. Poți să controlezi măsura harului lui Dumnezeu pe care o experimentezi prin credința ta. Calviniștii sunt cei care accentuează termenul „suveranitatea lui Dumnezeu”.

Suprem, independent, excelent

Noua Versiune Internațională (NIV) a Bibliei a popularizat termenul *suveranitate*. În 288 de versete din traducerea lor, ei au pus expresia „Domn suveran” acolo unde aceasta fusese anterior tradusă prin „Domnul Dumnezeu” sau „Domnul, Dumnezeul atotputernic” în *Versiunea King James* (KJV) și în alte versiuni.

Eu nu sunt împotriva aplicării acestui cuvânt – *suveran* – lui Dumnezeu, dacă îl folosești așa cum este definit în dicționar. Ca substantiv, el înseamnă „un rege, o regină sau altă persoană nobilă care slujește ca șef de stat; un domnitor sau un monarh” sau „o monedă de aur folosită anterior în Marea Britanie” (*American Heritage Dictionary*). Desigur, noi nu vorbim despre o monedă.

Ca adjectiv, cuvântul *suveran* se referă la ceva sau la cineva care este „primordial sau suprem”. Dacă vrei să Îl numești pe Dumnezeu suveran în sensul că El este primordial sau suprem, sunt 100% de acord.

Altă definiție este „care are rang sau putere supremă”. Dumnezeu este cu siguranță în vârful ierarhiei. Nu Îi spune nimeni ce să facă. El este absolut suprem.

O altă definiție este „autonom; independent”. Statele Unite sunt o națiune suverană. Ne-am desprins de stăpânirea Marii Britanii. Această definiție este valabilă pentru Dumnezeu în sensul că Dumnezeu este suveran. El este independent. Nu Îi dă nimeni ordine.

Suveran provine dintr-un cuvânt latin care însemna „superior” sau „deasupra”. Sunt de acord cu aceasta, în ceea ce Îl privește pe Dumnezeu. Având în vedere aceste definiții din dicționar, sunt de acord că Dumnezeu este suveran.

O teologie convenabilă

Dar a apărut religia și și-a creat propria definiție a acestui cuvânt, spunând că *suveran* înseamnă că Dumnezeu controlează totul și că nu se poate întâmpla nimic fără permisiunea Sa. Eu nu sunt de acord cu această interpretare. Nu aceasta ne învață Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu nu este suveran așa cum spun unele religii.

O persoană moare și cineva spune: „Ei bine, probabil că i-a sosit timpul”. Ei cred că nu moare nimeni fără să fie „timpul lui Dumnezeu”. Conduceam lauda și închinarea la o întâlnire pentru Full Gospel Businessmen. Vorbitorul tocmai venise de la înmormântarea a doi adolescenți care fuseseră uciși într-un accident de mașină. După ce au băut și au consumat droguri, aceștia au condus prea repede pe o stradă alunecoasă și umedă, nu au reușit să ia o curbă și s-au izbit de o cabină telefonică. Amândoi au murit în accident. Un bărbat din adunare s-a ridi-

cat și a spus: „Ei bine, noi știm că Dumnezeu este suveran. El face ca toate să conlucreze împreună pentru bine și El are un scop în toate acestea. Oamenii nu pot muri dacă nu este voia lui Dumnezeu”.

Majoritatea oamenilor au auzit, au spus sau poate chiar au îmbrățișat ceva asemănător la un moment dat în viața lor. Aceasta este o teologie convenabilă. Atunci când nu înțelegem anumite lucruri, este mai ușor să punem toată responsabilitatea asupra lui Dumnezeu. În loc să punem responsabilitatea asupra acestor adolescenți, spunând: „Nu ar fi trebuit să bea, să consume droguri și să meargă cu viteză pe un drum ud. S-au omorât singuri”, noi spunem: „A fost voia lui Dumnezeu”. Nu, nu a fost. Oamenii mor mereu fără ca aceasta să fie voia lui Dumnezeu. Nu este ca și cum Dumnezeu ți-ar alege numărul în cer și tu ești pur și simplu destinat să mori. Scripturile arată foarte clar că Isus a venit...

... să nimicească pe cel ce avea puterea morții, care este diavolul.

Evrei 2:14

Satana este cel care dă târcoale, căutând pe cine să devoreze (1 Petru 5:8). El este cel care vine să fure, săucidă și să nimicească (Ioan 10:10). Dumnezeu ne-a spus să nu mâncăm din pomul cunoașterii binelui și răului, deoarece în ziua în care vom mânca din el, vom muri negreșit (Gen. 2:17). Noi am adus moartea în viața aceasta. Noi am inițiat îmbătrânirea, deteriorarea, boala și neputința. Nu Dumnezeu este Cel Care controlează dacă noi ne îmbolnăvim sau nu. Noi am inițiat alterarea pe planeta aceasta. Dumnezeu nu controlează toate aceste lucruri.

Tatăl meu a murit când eu aveam doisprezece ani. Îmi amintesc că pastorul nostru a venit, s-a așezat, s-a uitat la mine și a spus: „Andy, Dumnezeu avea nevoie de tatăl tău în cer mai mult decât aveai tu nevoie de el”. Chiar și la vârsta de doisprezece ani, știam mai bine decât atât! M-am gândit: *Pentru ce are nevoie Dumnezeu de tatăl meu în cer?* Nu Domnul mi-a ucis tatăl. Aceasta a fost doar o eschivare, o modalitate ușoară de a face față unei situații dificile.

Adevărul

În prima biserică pe care am păstorit-o, a fost un cuplu care a născut un copil într-un taxi, în drum spre spital. Copilul s-a născut fără să respire, aparent mort. După ce a trecut o perioadă fără a avea aer, au reușit în cele din urmă să resusciteze copilul. Acest băiat avea sindromul Down și nu avea sistem imunitar.

Băiatul a trăit doar până la patru ani. El a murit în brațele mele, în timp ce mă rugam pentru el. M-am rugat apoi mai bine de două ore pentru ca el să învie, dar nu a revenit la viață. Mă chinuiam să găsesc câteva cuvinte care să le slujească celor din familie și mie. În calitate de pastor al lor, îmi doream foarte mult să am ceva încurajator de spus acestui cuplu. Am fost tentat să spun: „Probabil că nu a fost voia lui Dumnezeu” și să dau vina pe Dumnezeu pentru moartea copilului. Dumnezeu este mare. Se descurcă El.

Am fost tentat, dar i-am spus acelui cuplu adevărul: „Uite, nu Dumnezeu v-a ucis copilul. Aceasta nu este voia Lui. Sincer, nu înțeleg de ce nu l-am văzut vindecat și înviat din morți. Fie din cauza lipsei mele de credință, fie din cauza lipsei voastre de

credință, fie din cauza unei combinații dintre celor două. Sau, s-ar putea să fie din cauza unor lucruri pe care nici măcar nu le înțeleg. Dar vă garantez că Dumnezeu nu este un ucigaș de copii”.

Deși nu era foarte încurajator la momentul respectiv, am fost nevoit să le spun acelor oameni adevărul. Ar fi fost mult mai încurajator să spun ceva religios de genul: „Dumnezeu este suveran. Nu se poate întâmpla nimic fără voia lui Dumnezeu”. Dar acesta nu este adevărul.

Și veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi.

Ioan 8:32

Cunoașterea adevărului ne va face liberi. Mama s-a întors la mine mai târziu și a spus: „Mi-a fost teamă din ziua în care s-a născut. Mi-au spus că nu are un sistem imunitar și că, dacă va răci vreodată, va muri”. Ea mi-a spus: „Am avut această teamă timp de patru ani. Când l-am văzut că a răcit, am știut că va muri”. Datorită dorinței ei de a accepta adevărul, Domnul i-a arătat unele lucruri despre ea însăși și despre situația respectivă. Pentru că nu am ales calea ușoară, ci i-am spus adevărul, acea femeie a descoperit unde era problema, a rezolvat-o și a mai avut încă patru copii.

Medicii i-au spus acestei femei să nu mai rămână însărcinată, pentru că era prea mică pentru a avea copii. Dacă ar mai fi avut alți copii, medicii au spus că vor trebui să fie născuți prin cezariană, și probabil că atât ea, cât și copilul vor muri. Dar pentru că această femeie a fost dispusă să accepte adevărul, ea a crezut Cuvântul lui Dumnezeu și a mai avut patru copii – toți prin nașteri naturale, acasă. La vederea fișei medicale, niciun medic nu ar fi lăsat-o să-i nască pe acei copii în mod natural,

așa că ea L-a crezut pur și simplu pe Dumnezeu și i-a născut natural, acasă. Cu câțiva ani în urmă, ea mi-a trimis o poză cu toți cei patru copii ai ei cu toci și robe, absolvind facultatea. Mi-a mulțumit că i-am spus adevărul.

Acte divine

Dorința de a face ca totul să se potrivească într-o cutie frumoasă și plăcută și de a avea un răspuns pentru tot, spunând: „Ei bine, aceasta trebuie să fie voia lui Dumnezeu. El este suveran”, este de înțeles. Dar nu acesta este adevărul, iar minciunile pe care le crezi te duc în robie.

Dacă Dumnezeu ar fi vinovat de tot ceea ce I se reproșează în zilele noastre, nu există nicio națiune civilizată pe fața pământului care să nu-L persecute, să nu-L judece și să nu-L execute, dacă El ar fi o persoană fizică. Dacă Dumnezeu ar fi Cel Care ar face ca bebelușii să se nască cu malformații, ar provoca eșecul în căsnicii și ar trimite furtuni ucigașe, națiunile L-ar respinge. Dacă El ar fi cu adevărat cauza tuturor cutremurelor, tornadelor și a altor dezastre naturale pe care noi le numim în contractele noastre „acte divine”, orice țară L-ar expulza, dacă ar putea. Adevărul este că Dumnezeu este reprezentat în mod greșit, se minte despre El și este blamat pentru lucruri pe care nu le face El.

Această învățătură, conform căreia Dumnezeu controlează în mod suveran totul, este cea mai rea erezie din trupul lui Cristos, deoarece încurajează pasivitatea. Dacă crezi cu adevărat că Dumnezeu controlează fiecare lucru care se întâmplă, atunci ce rost mai are să faci ceva? De ce să Îl cauți pe Dumnezeu? De ce să te deranjezi să mergi la întâlnirile biseri-

cești sau la conferințe? De ce să nu stai pur și simplu acasă, pe canapea, mâncând bomboane și uitându-te la televizor, pentru că voia lui Dumnezeu se va împlini oricum?! De ce trebuie să faci ceva? Voia lui Dumnezeu se va împlini, indiferent dacă tu crezi acest lucru sau nu. Ce doctrină groaznică!

Unii oameni resping extrema acestei învățături, dar tot o amestecă în sistemul lor de credințe atunci când le este convenabil. Când cineva moare, ei spun: „Ei bine, aceasta trebuie să fie voia lui Dumnezeu”. Nu, nu Dumnezeu provoacă moartea. Satana este autorul morții și noi suntem cei care l-am eliberat pe pământ. Dar nu este întotdeauna convenabil să ne recunoaștem responsabilitatea în privința acesta.

Adevărul este, că nu poți doar să iei o parte din această doctrină a suveranității care este predicată și să o amesteci cu credința. Nu poți să spui: „Păi, am o anumită responsabilitate, dar există unele lucruri pe care doar Dumnezeu le controlează. El este suveran în domeniul acesta”. Nu, fie Dumnezeu controlează totul, fie nu – aceasta este definiția *suveranității*. El fie este în control, fie nu este; nu poate exista o combinație a celor două credințe.

Nu i-am înțeles niciodată pe oamenii care se supără pe mine pentru că predic acest adevăr. Ei spun că învățătura aceasta este de la diavol. Mă întreabă cum îndrăznesc să o predic. Eu îi întreb: dacă Dumnezeu controlează totul și nu se poate întâmpla nimic fără ca El fie să provoace, fie să permită lucrul respectiv, atunci eu nu aș putea predica acest lucru dacă Dumnezeu nu ar îngădui, nu? Conform propriei lor doctrine, cum pot să fie supărați pe mine? Trebuie să fie voia lui Dumnezeu ca eu să predic acest lucru. Dacă Dumnezeu chiar controlează totul,

atunci El mă călăuzește să spun tot ceea ce spun, altfel nu aş putea să o fac.

Sfidează logica

Dacă crezi cu adevărat că Dumnezeu controlează totul, atunci, de ce te-ai duce la un medic și ai încerca să ieși din voia lui Dumnezeu atunci când te îmbolnăvești? De ce ai luat medicamente pentru a atenua durerea? Dacă Dumnezeu a cauzat boala ta și încearcă să te învețe ceva și să împlinească un scop răscumpărător în viața ta, atunci de ce încerci să Îi diminuezi lucrarea? De ce să nu îți înveți pur și simplu lecția și să suferi la maximum?

Acest lucru sfidează logica. Nimeni nu ar crede această doctrină decât dacă este religios. Trebuie să fii învățat acest lucru și să îl accepți cu o încredere oarbă. Nu are niciun sens. Chiar și oamenii care spun că Dumnezeu le dă boli se duc la medic și încearcă să iasă din „voia Sa”. Chiar și cei care spun că Dumnezeu a provocat eșecul căsniciei lor se roagă lui Dumnezeu, despre Care spun că a provocat totul, și Îl roagă să intervină. Chiar și cei care spun că Dumnezeu le-a cauzat problemele financiare și că El folosește situația respectivă pentru a-i smeri, se roagă și Îi cer îndurare și ajutor aceluiași Dumnezeu. Dacă tu crezi cu adevărat că Dumnezeu controlează totul în mod suveran, atunci nu are rost să faci nimic, pentru că voia lui Dumnezeu se împlinește în mod suveran, independent de noi.

Aceste credințe nu seamănă deloc cu definiția adevărată a cuvântului *suveran*. El reprezintă doar o definiție și o utilizare religioasă a acestui cuvânt.

Cooperarea ta

Prin har, Dumnezeu a oferit totul. Dar tu ai libertate deplină de a alege dacă voia desăvârșită a lui Dumnezeu pentru tine se împlinește sau nu. Acest lucru nu se întâmplă fără cooperarea ta.

Și Celui Care este în stare să facă toate peste măsură de abundent, peste tot ce cerem sau gândim...

Efeseni 3:20

Majoritatea oamenilor se opresc aici și cred acest verset ca atare. Totuși, ei trec peste partea pe care se bazează întregul verset.

...conform puterii care lucrează în noi.

Efeseni 3:20

Dumnezeu nu poate, sau ai putea spune că nu face nimic dincolo de această putere care lucrează în tine, care este credința.

Nu este automată

Voia lui Dumnezeu este ca fiecare persoană să fie mântuită.

Domnul... nu dorește ca cineva să piară, ci toți să vină la pocăință.

2 Petru 3:9

Prin har, Dumnezeu a oferit deja întregii lumi mântuirea. Dar trebuie să îți pui credința în harul lui Dumnezeu pentru a vedea această mântuire împlinindu-se. Versetul acesta arată foarte clar că voia lui Dumnezeu este ca fiecare persoană să fie mântuită, dar nu fiecare persoană este mântuită, deoarece nu fiecare persoană a răspuns cu credință la ceea ce a

spus Dumnezeu. Voia lui Dumnezeu nu se împlinește în mod automat.

Intrați pe poarta cea strâmtă, pentru că largă este poarta și lată este calea care duce la nimicire și mulți sunt cei ce intră pe ea. Fiindcă strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o găsesc.

Matei 7:13-14

Isus a spus că vor exista mai mulți oameni care vor intra prin poarta cea largă care duce la nimicire decât prin poarta cea strâmtă, care duce la viață. Domnul Isus Cristos a spus în mod clar că nu toți vor fi mântuiți și totuși, 2 Petru 3:9 dezvăluie că voia lui Dumnezeu este ca toți să fie mântuiți. Cum poți să pui împreună aceste versete și să ajungi la orice altă concluzie decât la aceea că voia lui Dumnezeu nu se împlinește în mod automat?

Ai de ales. Prin har, Dumnezeu a oferit totul. Dar dacă nu crezi, nu vei primi.

Capitolul 3

Voia lui Dumnezeu

Voia lui Dumnezeu este ca fiecare om să fie vindecat. Isus este exemplul perfect al voii lui Dumnezeu.

Dumnezeu a uns pe Isus din Nazaret cu Duhul Sfânt și cu putere; El Care umbla făcând bine și vindecând pe toți cei ce erau asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu El.

Faptele apostolilor 10:38

Isus a făcut bine, vindecându-i pe toți cei care erau asupriți de diavolul. Biblia dezvăluie că, în zilele din urmă, oamenii vor numi răul „bine” și binele „rău” (Is. 5:20). Pe vremea lui Isus, El a spus că este bine că i-a vindecat pe cei bolnavi. Astăzi, există confesiuni religioase care susțin că vindecarea bolnavilor este de la diavol. Ei numesc binele „rău” și răul „bine”. Faptele apostolilor 10:38 dezvăluie că diavolul era cel care îi asuprea pe oameni cu boală. În zilele noastre, confesiuni religi-

oase întregi spun: „Atunci când te îmbolnăvești, Dumnezeu îți face aceasta. El te smerește”. Ei și-au inversat complet valorile, numind binele „rău” și răul „bine”.

Dacă nu poți discerne între ceea ce face Dumnezeu și ceea ce face diavolul, nu vei ști cărui lucru să te împotrivești și în fața căruia să cedezi. Dacă nu înțelegi aceste adevăruri, cum vei putea vreodată să vezi puterea lui Dumnezeu manifestată în viața ta sau în viața altora prin tine?

Urme adânci

Îl învinovățești pe Dumnezeu pentru tragediile din viața ta?
Iacov 1:2-4 spune:

Socotiți totul a fi bucurie, frații mei, când cădeți în diverse ispitiri, știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar lăsați răbdarea să își aibă lucrarea desăvârșită, ca să fiți desăvârșiți și întregi, nefiind lipsiți în nimic.

Versetele acestea au fost distorsionate și folosite în mod greșit, pentru a spune că Dumnezeu controlează totul în viața ta. Dacă cineva nu ar fi fost deja prejudiciat din cauza acestui concept, nu ar interpreta aceste versete astfel. Este ca un drum vechi din pământ, pe care căruțele au mers în sus și în jos timp de ani de zile. Urmele sunt atât de adânci, încât nici măcar nu poți începe să mergi pe acel drum fără să aluneci în ele. Unii dintre noi am gândit într-un anumit fel atât de mult timp, încât atunci când auzim ceva, automat transpunem, traducem și interpretăm acel lucru într-un mod contrar cu ceea ce spune de fapt Scriptura.

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Trăind în echilibrul dintre har si credință

de Andrew Wommack

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/andrew-wommack/traind-in-echilibrul-dintre-har-si-credinta-105.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare